

ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸಭಾಷ್ಯ ಬರೆದ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು

ರಂಗಧಾಮಯ್ಯ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ಸಿ.ಎಸ್.ಮರ,

ಗುಬ್ಬಿ ತಾ, ತುಮಕೂರು ಜಿ, ಮೋನೋನಂಬರ್ -9611885321

Abstract: ಭಾರತದ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಆತ್ಮಕರ್ಥೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ಥೆಗಳು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಲೋಕ ಮೀಮಾಂಸೆಯು ಭಿನ್ನವಾದುದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಮುಖವೇನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸುತ್ತಲೇ ಅಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಆನಾವರಣದ ಮೂಲಕವೇ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ದಾಖಿಲು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ಥೆಗಳು ಭಾರತೀಯರ ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾವಾಚಿಕವಾದ ಸಂವಾದವನ್ನು ಹಾಟ್ಟಿಹಾಕುತ್ತವೆ. ಶೋಷಿತ, ತುಳಿತಕ್ಕೂಳಗಾದ ದಮನತ, ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳುಲಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ್ಯಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕನ್ನು ಮುಖ್ಯನೆಲೆಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಈ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹಾಟ್ಟಿಹಾಕಿದವು. ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1970ರ ದಶಕದ ವರ್ಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಧಾರೆಯ ವಿಷಯಗಳಷ್ಟೆ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದು 1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬರಹಗಾರರ ಒಕ್ಕೂಟ ಚಳವಳಿ, ಜಾತಿವಿನಾಶ ಚಳವಳಿ, ಬಸವಲಿಂಗಪ್ರಸ್ವರ ಬೂಸಾ ಪ್ರಕರಣ, ದಲಿತ ಸಂಘರ್ಷ ಸಮಾಂತರ ಉದಯ ಹೀಗೆ ಆರಂಭವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನಾ ಚಳವಳಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದವು. ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳುಲಟ್ಟಿ, ತಳ

ಸಮುದಾಯಗಳು ಶೋಷಿತ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸ್ತೀ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರಲೊಡಗಿದವು. ಇದುವರೆಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಭಾವುಕರೆ, ಮನರಂಜನೆಯ, ಇತಿಹಾಸ ಮರಾಟ, ಗತ್ಯೇಭವಗಳ ಚರ್ಚೆ ಚರ್ವಣಿವಾಗಿದ್ದು, ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಅಲಕ್ಷಿತ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಲೊಡಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಬೇರೆಬೇರೆ ಜಾಣಿಸ್ತುಗಳು ಮುಖ್ಯಾಂತರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚರ್ಚೆಗಳು ಸಾಗಲೊಡಗಿದವು. ಅನ್ಯಜಾಣಿಸ್ತುಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಸಮಾಜದ ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಲೊಡಗಿತ್ತು. ಸುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಭಾವನೆಗಳು, ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಬದುಕುಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಕಾಗಲಾರವು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕು, ದುಡಿವರರ, ಶೋಷಿತರ, ದಮನತರ, ದಲಿತರ ಅಳಲುಗಳು ಜೀವನ ವಿಕಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ದನ ಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

Key Words: ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಭಿವೃತ್ತಿ, ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಭಾವುಕರೆ, ಮನರಂಜನೆಯ, ಇತಿಹಾಸ ಮರಾಟ, ಗತ್ಯೇಭವ, ಆತ್ಮಕರ್ಥ, ಅನ್ಯಜಾಣಿಸ್ತು, ತಳ ಸಮುದಾಯ, ಜಾತಿವಿನಾಶ ಚಳವಳಿ, ಬೂಸಾ ಪ್ರಕರಣ, ದಲಿತ ಸಂಘರ್ಷ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಶೋಷಿತ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಸ್ತೀ ಸಂವೇದನೆ, ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಶೈಲಿ, ಆತ್ಮಕರೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥಿತಿ.

ಸಾಂಪ್ರಾದಾಯಿಕವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೇರು ಸಿಬಿರೊಡೆದು ಹಲವು ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳಿತು. ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ನಡೆದು ಹೊಸಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕರೆಯೂ ಕೂಡ ಬಂದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರೆ ಪ್ರಕಾರವು ಬಹುಪಾಲು ಮರಾಟ ಆತ್ಮಕರೆಗಳಿಂದ ನೇರವಾದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ಬಂದಿತು. ಮರಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಉಚಲ್ಯಾ, ಗಭಾಳ, ಅಕ್ರಮಸಂತಾನ ಮುಂತಾದ ಆತ್ಮಕರೆಗಳು ಇದುವರೆಗೂ ಮುಂಚಿಟಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥಿತಿ ಸಾಹಿತ್ಯವು

ಮೈಲಿಗೆಯೆಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳು, ಶಿಷ್ಟವಲ್ಲದ ತೀರಾ ತಾಜ ಆದ, ಆದರದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃಕ್ತಗೊಂಡಾಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮನಸುಗಳು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕರಿದುಗೊಳಿಸಿ ನೋಡುವಂತಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಹಸಿಹಸಿ ಭಾವನೆಗಳು ಓದುಗರ ಮೈರ್ಕವನ್ನು ಬಿಸಿಯಾಗಿಸಿ, ಪರಿಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ವೇಗವನ್ನು ತಂದವು. ಇದುವರೆಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಂಡರಿಯದ, ಅನೂಹ್ಯವಾದ, ತೀರಾ ವಾಸ್ತವವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಲೋಕ ಏಮಾಂಸೆಗೆ ಹೊಸ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆದುವು

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅರಿವಿದ್ದೋ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೋ ಕಥನಗಾರರು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನೋ ಸವಿಯಾದ ನೆನಪುಗಳನ್ನೋ ಹೇಳುವಾಗ ಸ್ವಪ್ನಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಮುಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಾಯಕ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ನರಾಪಣೆಯನ್ನು ನರಾಕರಿಸಿ, ಸಮಾಜವು ಇದುವರೆಗೆ ದಶ್ರಿಸದ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪರಿಚಯಿಸದ ಬದುಕಿನ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿವು, ಇದುವರೆಗಿನ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳ ಆತ್ಮರೂಪಿಯ ವಿಕಾರವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದುವು. ಇದನ್ನು ಆತ್ಮರೂಪಿಯ ಭಂಜನವೆಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಂದ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ರಂಜಿತವಾದ ಮತ್ತು ವೈಭವೋಪೇತವಾದ, ಆತ್ಮರೂಪಿಯ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಅಣಕಿಸಿದುವು. ದಲಿತೇತರರು ಬರೆದ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಯ ಸನ್ನವೇಶಗಳು ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಎಕ್ಕಿಲ್ಲಿಸಿವೋ ಆಗಿರುತ್ತವೆ ಆದರೆ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು ಬರೆದ ಲೋಕ ವಿವರಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದಲಿತನ ಬದುಕೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳೂ ಹೂಡ ಸಮಾನವಾದ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳ ಮೂಲವಸ್ತು ನೆನಪು-ಸವಿನೆನಪುಗಳಾದರೆ, ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳ ಮೂಲವಸ್ತು ಅದಮ್ಮವಾದ ಬಡತನ, ಅವಮಾನ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಮಾಜದಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ ತಿರಸ್ಯಾರ, ತಮ್ಮ ನಕ್ಷಪ್ಪವಾದ ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗಿನ ಅಸಮಾಧಾನ, ಅಸಮಾನತೆಗಳೇ

ಆಗಿವೆ. ಭಾವುಕವಾದ ಸನ್ನೋಡೆಗಳನ್ನು ಬಿದ್ರಗೊಳಿಸಿ ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ವಾಸ್ತವವಾದ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಾರತೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಾದವು. ಯಾವುದು ಅವಮಾನ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳೇ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯ ದನಯಾದವು. ದಲಿತೇತರ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲ್ಯವು ಬಹುತೇಕ ಸಹ್ಯವೂ ಸುಂದರವೂ ರಸವಂತವೂ ಸವಿನೆನಪೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಸುಂದರವಾದದ್ದು ಮಾತ್ರ ದಾಖಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಲಿತ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ ಸಹನೀಯವಾದ ಅಸಹನೀಯವಾದ ತಪ್ಪುಬಿಪ್ಪಗಳೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಫನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ತೀರಾ ಮುಜುಗರಕೊಳ್ಳಗಾಗಬಹುದಾದ ಸನ್ನೋಡೆಗಳೂ ಕೂಡ ಮರೆಯದೆ ದಾಖಿಲಾಗುತ್ತವೆ.

ದಲಿತ ಆತ್ಮಕತೆಗಳು ಬದುಕಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ತನ್ನಲ್ಲೇ ನಡೆಸುವ ಶೋಧಗಳಾಗಿವೆ, ಮತ್ತು ಸಮಾಜವು ತಮ್ಮನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯೋಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿವೆ. ಈ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಬದುಕು ಸಮಾಜೀಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಂತೆ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡಂತೆ ಪ್ರಥಾನವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತಾನು ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕಿಂತಲೂ, ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜವು ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅನಾಧವಾದ ತನ್ನ ಭಾವಗಳನ್ನು ಪರಕೀಯವಾದ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಇತರ ಸಂಬಂಧಗಳೊಡನೆ ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತಿವೆ. ಇತರ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತನಗಿರುವ ಸಮೂಹಗತಿಶೀಲತೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ತಾನು ಬದುಕಿರುವ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮರು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅನಾಧತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಸಮುದಾಯದ ಭಾವಾಗಲು ಅಥವಾ ನಾನೂ ಸಮುದಾಯದ ಭಾಗ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ತಹತಹಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ಥಿತ್ವವೇನು.? ಸಾಫನಮಾನಗಳೇನು..? ಸಮಾಜದ ಗತಿಶೀಲತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯ ಸಂವೇದಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿವೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸ ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ತನ್ನ ಆದ್ವಾದ ಅನುಭವದಿಂದ ಮತ್ತು ಅದುಮಿಡಲಾರದ

ಸಂಕಟಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಬದುಕಿನದೇ ಆದ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಭಲ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಾನೂ ಈ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ನವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೀರಾ ಆಪ್ತವೆನಿಸಿದ ಕಥಾನಕಕ್ಕೆ ಹೃದಯಭಾಷೆಯ ನರೂಪಣೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಗೆ ತೀರಾ ಗ್ರಾಮ್ಯವೆನಿಸಿದ ನುಡಿಯ ಚುಂಗು ತಗುಲಿ ಪದಗಳೆಲ್ಲಾ ದಾರುಣತೆ ಬಡತನ, ಹಸಿವು, ಅಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಅವಮಾನಗಳ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ದಲಿತಹಟ್ಟಗಳ ಸಬುದುಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿ ಭಾಷೆಯು ತನ್ನ ಹೊರಮೈಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ದೇವನೂರರ ಕುಸುಮಬಾಲೆ ದಲಿತರ ಕುಕಥನವೂ ಆಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೇಣಿದ ಹಾಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಪರಿ ದಲಿತ ಬರೆಹಗಳ ಭಾಷಾಬಳಕೆಗೆ ಹೊಸ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಮತ್ತು ದಲಿತಲೋಕಕ್ಕೆ ಏಂಸಲಾಗುವ ಶಬ್ದಭಂಡಾರಗಳ ಅನವಾಯ್ತೆಯನ್ನು ಹಂಟ್ವಾಹಾಕಿತು. ಸಮುದಾಯದ ಭಾಗವಾಗಲು ಅಥವಾ ನಾನೂ ಸಮುದಾಯದ ಭಾಗ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯ ಭಾಷೆಯ ಕಥಾನಕ ಇದಾಗಿದೆ. ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ಧಿಗಳ ನರೂಪಣಾ ಶೈಲಿ ಯಾವುದೇ ತರಾತುರಿಯಿಲ್ಲದ, ಆತ್ಮಶಾಸನದಿಂದ ಕೂಡಿ ನರಾಳವಾದುದಾಗಿದೆ.

ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ಧಿಗಳ ಒಳಗಿರುವ ಸೂಕ್ತವಾದ ಲೋಕದ್ವಿಷಿಯು ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತಿರುವ ಸಮಾಜದ ಒಳಮೈಯನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ದಲಿತವರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಮಾಜವು ತೋರಿದ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು, ಪ್ರಥಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ತೋರಿದ ಪ್ರಜಾಷ್ಠಾಪೂರ್ವಕವಾದ ದಿವ್ಯ ನಲಿಕ್ಕೆಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದೇ ಇದ್ದರೂ, ಕಥನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ದನ ಮಾತ್ರ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಯಾಗಿದೆ. ಒಳತೋರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅಕ್ಷರ ವಂಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಜವೊಂದು ಪಡೆದ ಅಕ್ರರ ಜ್ಞಾದ ಬಲದಿಂದ ಯಾರನೋ ಓಲ್ಲೆಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಿಯದೆ, ತನ್ನನೇ ತೆರೆದಿಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಅನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿತು. ದಲಿತರ ಬದುಕು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವರ್ಗದವರ ಹಿಡಿತಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ತಾರತಮ್ಯ, ಅಸಹನೀಯವಾದ

ಬದುಕು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಅಸಾಮರಸ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬನಾದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾತತೆ ಮತ್ತು ಪರಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಅಸಮಾಧಾನವಿದೆ ಅದನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿರೋಧವಿದೆ.

ಅವಮಾನಗೊಂಡ ನೆನಪುಗಳೇ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುವಾಗಿ, ವರ್ತಮಾನದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಭೂತವನ್ನು ಸ್ವರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಈ ಕಥಾನಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಭೂತ ವರ್ತಮಾನಗಳ ಬಲದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪರ್ಫರ್ಮಕ್ಸ್‌ಕ್ಕೆ ತಾತ್ಕಾರ್ಥಕವಾದ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಈ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು ನಮಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭೂತದ ಅವಮಾನವೇ ಭವಿಷ್ಯದ ನಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಣಾಯಕವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ. ಕಳೆದಲ್ಲೇ ಮುಡುಕಿಕೊಳಬೇಕು ಸೋತಲ್ಲೇ ಗೆಲಬೇಕು ಎಂಭಂತೆ ಅವಮಾನವನ್ನೇ ಉಸಿರಾಡಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಿಲ ಸ್ವರ್ಥ ನೇಡುವ ಕಡೆ ಸಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳಾಗಿದೆ. ಬದುಕನ್ನು ಬಲು ಉತ್ತಾಪದಿಂದ ಎದುರುಗೊಂಡರೂ ಆಶಾದಾಯಕರೆಯು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದಂತೆ ಬದುಕನ್ನು ಅನವಾಯವಾಗಿ ಸವೇಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಭೂತ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತರೆದಿದ್ದುತ್ತಲೆ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಬದುಕು ಮತ್ತು ಅವಮಾನ ಈ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನ್ನ. ಭೂತದ ಅವಮಾನವು ವರ್ತಮಾನದ ಸಾಫಿಮಾನಕ್ಕೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸುಗಾರಿಕೆಗೂ ಕಸುವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಭೂತದ ಅವಮಾನವು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.

1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ ದಲಿತಸಾಹಿತ್ಯವು ಕಾವ್ಯಧಾರೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಸಿಕೊಂಡರೂ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಥನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮರಾಠಿ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದಲಿತ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೇರವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದವು. ಈ

ನಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಲೀಂಗಯ್ಯನವರ ಉರುಕೇರಿ, ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿಯವರ ಗೌಮೇರಂಟ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ತುಮಾಡಿ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಬರೆದ ಮಣಿಗಾರ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಆತ್ಮಕರ್ತೆಗಳು. ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಇವು, ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದ ಕುಲಕಥನಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ದಲಿತರ ಬದುಕು, ದಲಿತೇತರರು ಜಿತ್ತಿಸಿದ ಬದುಕಿಗಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೀರಾ ವಾಸ್ತವಾದ ಮಾಸಕ್ಷೋಮ್ಯಯಾದರೂ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ದಲಿತವಾಸದ ಸೋಗೆ ಬಿಲಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದುವು. ಅಸಹನೀಯವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಸಂದಿದ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಮಾಜವು ಕೊಡಮಾಡಿದ ಅನಾಧ ಪ್ರಕ್ಷೇತಿಯನ್ನೇ ಶಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವಮಾನದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದ ಮನಸ್ಸು, ಕುದಿವ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಹೊಸದಾದ ಲೋಕ ಮೀಮಾಂಸೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇ. ಸಮಾಜಪ್ರಾಂದರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾದರಿಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪರಿಕರಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಹರಿತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಜೋಽಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾದ ಪ್ರವೇಶಗಳನ್ನು, ಹಲವಾರು ನಗರಮನಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿ ಅಜಾಳತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಅಧೀನಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೌಶಲಕವನ್ನು ಪ್ರಧಾರಿಗೆ ತಂದವು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ದಲಿತವಾಗ್ರಹ ಡಾ ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ - ಕನ್ನಡ ಮನ್ಸಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ,ಬೆಂಗಳೂರು, 2002
2. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಅಂಬೇಜ್ಞರ್ - ಡಾ ಜಿಬಿ ಹರೀಶ್ - ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹುಬ್ಬಳಿ, 2016
3. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮರಾಣ - ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಜಿ ಪೆಂಕಟೇಶ - ಕನಾರಂಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1993
4. ಧರ್ಮಾಂತರ - ಸಿ.ಕೆ ಮಹೇಶ್ - ವಿಮೋಚನಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಜಿತ್ತುದುಗ್ರ, 2009
5. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಮರಾಣ, - ವಿವಿಧ ಲೇಖಕರು, - ಕನಾರಂಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1997

6. ಭಾರತದ ಮೊದಲ ದೇರೆಗಳು - ಎಂ ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ- ಮಾಳವ ಫಿಲೋಲಾಜಿಕಲ್ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2011
7. ಶೋಷಿತ ಜಗತ್ತು, - ಎಸ್ ಆರ್ ಗುರುನಾಥ್, - ನವಕ್ನಾರ್ಚಿಕ ಬೆಂಗಳೂರು, 2015
8. ಕನಾರ್ಚಿಕ ನಾಥಪಂಥ, - ರಹಮತ್ ತರಿಕೆರೆ, - ಪ್ರಸರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ಏವಿ, 2009
9. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಕನಾರ್ಚಿಕದಲ್ಲಿ ಮಾದಿಗರು, ಡಾ.ಕೆ ಆರ್ ರಾಜಕುಮಾರ್, ಜ್ಯೋತಿಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗಪ್ಪನಹಳ್ಳಿ, 2012
10. ಸಿಂದ್ರ ಮಾದಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೆ.ರಾಮಯ್ಯ ಕನಾರ್ಚಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2011.
11. ಗೋಸಂಗಿ : ಒಂದು ಜನಾಂಗಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಚಾವಡೆ ಲೋಕೇಶ್, ಅಪ್ಪಾಜಿ ಎಸ್ ಸಿಂದೆ
12. ಜಮ್ಮಾರ್ ದಾರಿಗುಂಟ ಎಚ್ ಕೆ ನರಸಿಂಹಮಾತ್ರಿಕ, ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಪ್ಲಿಟ್‌ಎಂಜಿನೀಯರ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, 2013